

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 19. marca 2009 *

V zadevi C-77/08,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Avstrija) z odločbo z dne 4. februarja 2008, ki je prispela na Sodišče 15. februarja 2008, v postopku

Dachsberger & Söhne GmbH

proti

Zollamt Salzburg, Erstattungen,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts (poročevalec), predsednik senata, T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis in J. Malenovský, sodniki,

* Jezik postopka: nemščina.

generalni pravobranilec: J. Mazák,
sodni tajnik: B. Fülöp, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 22. januarja 2009,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Dachsberger & Söhne GmbH O. Wenzlaff, odvetnik,
- za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, zastopnica,
- za Komisijo Evropskih skupnosti M. Vollkommer in F. Erlbacher, zastopnika,

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 11(1), drugi pododstavek, Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 351, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2945/94 z dne 2. decembra 1994 (UL L 310, str. 57).
- ² Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Dachsberger & Söhne GmbH, družbo po avstrijskem pravu, in Zollamt Salzburg, Erstattungen (carinski urad Salzburg, nadomestila), glede izvoza svinjskega mesa izven Evropske skupnosti.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

- ³ Uvodoma je treba poudariti, da ker gre v postopku v glavni stvari za izplačilo izvoznih nadomestil iz naslova izvoza svinjskega mesa iz Skupnosti, ki je bilo predmet deklaracije v januarju 1999, je treba predlog za predhodno odločanje preučiti glede na Uredbo št. 3665/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 495/97 z dne 18. marca 1997 (UL L 77, str. 12, v nadaljevanju: Uredba št. 3665/87).

4 Člen 3 Uredbe št. 3665/87 določa:

„1. ‚Dan izvoza‘ je dan, ko carinski organ sprejme izvozno deklaracijo, v kateri je navedeno, da bo vložen zahtevek za nadomestilo.

2. Datum sprejetja izvozne deklaracije določa:

(a) veljavno stopnjo nadomestila, če nadomestilo ni določeno vnaprej;

(b) morebitne prilagoditve stopnje nadomestila, če je nadomestilo določeno vnaprej.

3. S sprejetjem izvozne deklaracije je izenačeno vsako drugo dejanje, ki ima enak pravni učinek.

4. Dan izvoza se uporabi za določitev količine, vrste in lastnosti izvoženega proizvoda.

5. Dokument, ki se pri izvozu uporablja kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev za nadomestilo, mora vsebovati vse potrebne podatke za izračun nadomestila, in zlasti:

(a) opis proizvodov v skladu z nomenklaturo za izvozna nadomestila;

(b) neto maso proizvodov ali, odvisno od primera, količino, izraženo v enoti mere, ki se uporablja za izračun nadomestila;

[...]

6. Ob sprejetju deklaracije ali dejanju so proizvodi pod carinskim nadzorom, dokler ne zapustijo carinskega območja Skupnosti.“

5 Člen 11(1) Uredbe št. 3665/87 se nanaša na vračilo preveč izplačanih izvoznih nadomestil in kazni. V odstavku 1, od prvega do tretjega pododstavka, je določeno:

„1. Če se ugotovi, da je izvoznik z namenom pridobitve izvoznega nadomestila zaprosil za višje izvozno nadomestilo, kot mu pripada, se za izvoz proizvodov plača nadomestilo, ki velja za dejansko izvožene proizvode, ki se zmanjša za:

(a) polovico razlike med zaprošenim nadomestilom in nadomestilom, ki velja za dejanski izvoz;

- (b) dvakratno razliko med zaprošenim nadomestilom in veljavnim nadomestilom, če je izvoznik namenoma navedel napačne podatke.

Šteje se, da je zaprošeno nadomestilo znesek, ki se izračuna iz podatkov, danih v skladu s členom 3 ali 25(2). Če je nadomestilo različno glede na destinacijo, se diferencialni del nadomestila izračuna iz podatkov o količini, teži in destinaciji, ki se zagotovijo na način iz člena 47.

Kazen, predvidena v točki (a), prvega pododstavka, se ne uporabi:

- (a) v primerih višje sile;

- (b) v izjemnih primerih, ko izvoznik na svojo lastno pobudo, takoj ko izve, da je zaprosil za previsoko nadomestilo, o tem pisno obvesti pristojni organ, razen če pristojni organ obvesti izvoznika, da namerava preveriti zahtevek, ali izvoznik na drug način izve za to namero, ali pa je pristojni organ že ugotovil, da je bilo zaprošeno nadomestilo nepravilno;

- (c) pri očitni napaki v zvezi z zaprošenim nadomestilom, ki jo prizna pristojni organ;

(d) če je zaproseno nadomestilo v skladu z Uredbo (ES) št. 1222/94 in zlasti s členom 3(2) te uredbe in se izračuna na podlagi povprečnih količin, ki se uporabljajo v določenem obdobju;

(e) pri popravkih teže, če razlika v teži nastane zaradi načina tehtanja.

[...]

Kazni se ne uporabljajo le takrat, kadar je zaproseni znesek višji od nadomestila, ki velja v skladu s členi 2a(2), 20(3), 33(2) in/ali členom 48.“

6 Člen 16(1) Uredbe št. 3665/87, ki je v oddelku 2 z naslovom „Diferencialna nadomestila“ pod naslovom 2 te uredbe, določa, da če se stopnja nadomestila razlikuje glede na destinacijo, se nadomestila plača ob upoštevanju dodatnih pogojev iz členov 17 in 18 istega oddelka te uredbe.

7 Na podlagi člena 17(1) Uredbe št. 3665/87 se mora proizvode v nespremenjenem stanju načeloma uvoziti v tretjo državo ali eno od tretjih držav, za katere velja nadomestilo, v 12 mesecih od datuma sprejetja izvozne deklaracije. V skladu s členom 17(3) te uredbe se šteje, da je bil proizvod uvožen, ko so v tretji državi opravljene carinske formalnosti za sprostitev v porabo v njej.

- 8 V členu 18(1) navedene uredbe so naštet dokumenti, ki se lahko sprejmejo kot dokazilo o opravljenih carinskih formalnostih za sprostitev v porabo v tretji državi.
- 9 V skladu s členom 20(1) Uredbe št. 3665/87, v katerem je določeno odstopanje od člena 16 te uredbe, je del nadomestila plačan, ko se predloži dokaz, da je proizvod zapustil carinsko območje Skupnosti.
- 10 V skladu s členom 20(2) navedene uredbe je ta del enak nadomestilu, ki bi ga izvoznik prejel, če bi njegov proizvod dosegel destinacijo, za katero je bila določena najnižja stopnja nadomestila, pri čemer se v primeru nedoločitve stopnje šteje, da je določena najnižja stopnja.
- 11 Člen 20(3) iste uredbe določa:

„Če se destinacija iz polja 7 v izdanem dovoljenju z vnaprejšnjo določitvijo nadomestila ne upošteva:

- (a) velja stopnja nadomestila za destinacijo iz polja 7, če je stopnja nadomestila za dejansko destinacijo enaka ali višja od stopnje za destinacijo iz polja 7;

(b) če je stopnja nadomestila za dejansko destinacijo nižja od stopnje za destinacijo iz polja 7, se plača nadomestilo, ki:

- se dobi z uporabo stopnje za dejansko destinacijo,
- se, razen v primerih višje sile, zmanjša za 20 % razlike med nadomestilom za destinacijo iz polja 7 in nadomestilom za dejansko destinacijo.

Za uporabo prvega pododstavka se upošteva tiste stopnje nadomestila, ki veljajo na dan vložitve zahtevka za dovoljenje.

Če se prvi in drugi pododstavek tega odstavka in člen 11 uporabljajo za isti izvozni posel, se dobljeni znesek pri uporabi prvega pododstavka zmanjša za kazen iz člena 11.“

¹² Pod naslovom 4 – „Postopek za plačilo nadomestila“ – je člen 47, ki določa:

„1. Nadomestilo plača država članica, na katere ozemlju je bila sprejeta izvozna deklaracija, samo na posebno zahtevo izvoznika.

Zahtevek za nadomestilo se vloži:

- (a) v pisni obliki; v zvezi s tem lahko države članice določi poseben obrazec;
- (b) z računalniškim prenosom v skladu s pravili, ki jih določijo pristojni organi, in po odobritvi Komisije.

[...]

2. Razen v primerih višje sile, je treba dokumente za plačilo nadomestila ali za sprostitev varščine predložiti v 12 mesecih od datuma, na katerega je bila sprejeta izvozna deklaracija.

[...]“

Nacionalna ureditev

¹³ V avstrijski zakonodaji je od 1. aprila 1998 določeno, da so lahko podatki, ki ustrezajo zahtevku za plačilo iz člena 47(1) Uredbe št. 3665/87, neposredno v izvozni deklaraciji.

Dejansko stanje v postopku v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- ¹⁴ Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je 18. januarja 1999 za izvoz iz Skupnosti, pri čemer je kot destinacijo določila Rusijo, deklarirala domače prašiče v obliki zmrznjenih trupov ali polovice trupov pod tarifno številko 020321109000 in hkrati v izvozni deklaraciji zaprosila za izplačilo izvoznih nadomestil.
- ¹⁵ V izvoznem dovoljenju z vnaprejšnjo določitvijo nadomestila, predloženem ob carinjenju za izvoz navedenega mesa, je kot dan, na katerega velja vnaprej določeno nadomestilo, določen 14. januar 1999. V skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 2634/98 z dne 8. decembra 1998 o določitvi izvoznih nadomestil v sektorju prašičjega mesa (UL L 333, str. 24) so glede tarifne številke v postopku v glavni stvari na ta dan veljale stopnje za nadomestilo, ki so se spreminjale glede na destinacijo, in sicer 20 ekujev za neto maso 100 kg za Republiko Bolgarijo, Češko republiko, Republiko Estonijo, Republiko Latvijo, Republiko Litvo, Republiko Madžarsko, Republiko Poljsko, Romunijo, Republiko Slovenijo in Slovaško republiko, 70 ekujev za neto maso 100 kg za Rusko federacijo in 40 ekujev za neto maso 100 kg za druge destinacije.
- ¹⁶ 18. februarja 1999 sta bila avstrijskemu organu za plačilo Zollamt Salzburg, Erstattungen, predložena potrdilo o carinjenju, ki so ga izdali ruski organi, in tovarni list. Avstrijski organ za plačilo je z odločbo z dne 15. marca 1999 dodelil zahtevano izvozno nadomestilo.
- ¹⁷ Vendar pa je Zollamt Salzburg, Erstattungen, potem ko je ugotovil, da potrdilo o carinjenju proizvodov – s katerim se dokaže, da so bile opravljene carinske formalnosti za sprostitev v porabo v Rusiji – ni bilo pristno, z odločbo z dne 14. februarja 2002 zahteval vračilo diferencialnega dela izvoznega nadomestila, ki je bilo dodeljeno, in tožečo stranko v postopku v glavni stvari poleg tega kaznoval v skladu

s členom 11(1), prvi pododstavek, točka (a), Uredbe št. 3665/87. V delu, v katerem je bilo dokazano, da so zadevni proizvodi zapustili carinsko območje Skupnosti, je bilo dejansko nadomestilo upravičeno dodeljeno le do zneska osnovnega nadomestila.

18 Ker je bila pritožba, ki jo je zoper to odločbo vložila tožeča stranka, zavrnjena, je tožeča stranka v postopku v glavni stvari 27. februarja 2006 vložila tožbo pri Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz.

19 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari je pred predložitvenim sodiščem oporekala sorazmernost njej naložene kazni. V zvezi s tem predložitveno sodišče meni, da je Sodišče v sodbi z dne 11. julija 2002 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister (C-210/00, Recueil, str. I-6453) potrdilo, da je ureditev za kazni iz člena 11(1), prvi pododstavek, točka (a), Uredbe št. 3665/87 združljiva z načelom sorazmernosti. Vendar predložitveno sodišče meni, da obstajajo nekateri dvomi o zakonitosti izrečene kazni in da se postavlja vprašanje, kateri dan je treba pri diferencialnem nadomestilu šteti za izhodišče za določitev zaprosenega nadomestila v smislu člena 11(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87.

20 V teh okoliščinah je Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba člen 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek, Uredbe [št. 3665/87] – ki določa, da se za izračun zaprosenega nadomestila ‚diferencialni del nadomestila izračuna iz podatkov o količini, teži in destinaciji, ki se zagotovijo tako, kot določa člen 47‘ – razlagati tako, da se z izrazom ‚podatki o količini, teži in destinaciji, ki se zagotovijo tako, kot določa člen 47‘ sklicuje na podatke v posebnem zahtevku iz člena 47(1) in se tako za diferencialni del nadomestila zaprosi šele s predložitvijo zahtevka v smislu člena 47(1)?

2. Ali je treba, če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, navedeno določbo razlagati tako, da je – če je treba zahtevek za plačilo v skladu s členom 47(1) Uredbe [št. 3665/87] vložiti že z ‚dokumentom, ki se pri izvozu uporablja kot dokazilo o izpolnjevanju pogojev za nadomestilo‘ (v obravnavani zadevi: izvozna deklaracija) – treba pri izračunu zaprosenega nadomestila glede diferencialnega dela upoštevati podatke iz izvozne deklaracije in se s tem z njo zaprosi tudi za diferencialni del nadomestila?

3. Ali je treba, če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, navedeno določbo razlagati tako, da je treba pri izračunu zaprosenega nadomestila glede diferencialnega dela upoštevati dokumente, ki jih je treba predložiti v skladu s členom 47 Uredbe [št. 3665/87], in da se diferencialni del nadomestila s tem zahteva šele s predložitvijo ‚dokumentov za plačilo‘ v smislu člena 47(2) Uredbe [št. 3665/87]?

4. Ali je treba, če je odgovor na tretje vprašanje pritrdilen, navedeno določbo razlagati tako, da zadostuje za zahtevek za diferencialni del nadomestila že predložitev dokumentov v smislu člena 47(2) Uredbe [št. 3665/87], čeprav bi bili pomanjkljivi, s pravno posledico, da se v zvezi z diferencialnim delom nadomestila uporabi kazni iz člena 11 Uredbe [št. 3665/87]?”

Vprašanja za predhodno odločanje*Prvo in tretje vprašanje*

- 21 Predložitveno sodišče s prvim in tretjim vprašanjem, ki ju je treba preučiti skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba sklic v členu 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek, Uredbe št. 3665/87, v skladu s katerim se „diferencialni del nadomestila izračuna iz podatkov o količini, teži in destinaciji, ki se zagotovijo na način iz člena 47“, razlagati tako, da se pri diferencialnem nadomestilu za njegov diferencialni del zaprosi s predložitvijo zahtevka iz člena 47(1) Uredbe št. 3665/87 ali s predložitvijo dokumentov za plačilo iz člena 47(2) te uredbe.
- 22 Uvodoma je treba opozoriti na podrobna pravila plačila izvoznega nadomestila, kot so razvidna iz Uredbe št. 3665/87.
- 23 Prvič, izvoznik mora predložiti dokument iz člena 3(5) Uredbe št. 3665/87, s katerim pokaže svojo pripravljenost opraviti izvoz kmetijskih proizvodov, za katere velja nadomestilo.
- 24 Sodišče je v zvezi s tem ugotovilo, da se podatki iz člena 3 Uredbe št. 3665/87 ne uporabljajo izključno za matematični izračun točnega zneska nadomestila, temveč predvsem zato, da se ugotovi, ali obstaja pravica do tega nadomestila, in da se sproži sistem preverjanja zahtevka za nadomestilo, katerega posledica je lahko uporaba kazni v skladu s členom 11(1) navedene uredbe (glej v tem smislu sodbi z dne 14. aprila 2005 v zadevi Käserei Champignon Hofmeister, C-385/03, ZOdl., str. I-2997, točke 22, 29 in 36, in z dne 1. decembra 2005 v zadevi Fleisch-Winter, C-309/04, ZOdl., str. I-10349, točka 41, ter po analogiji sodbo z dne 27. aprila 2006 v zadevi Elfering Export, C-27/05, ZOdl., str. I-3681, točki 25 in 27).

- 25 Drugič, v skladu s členom 47(1) Uredbe št. 3665/87 mora izvoznik vložiti zahtevek za plačilo, s katerim carinske organe izrecno obvesti o tem, da zahteva izplačilo nadomestila.
- 26 Sodišče je v zvezi s tem že odločilo, da je ta zahtevek za plačilo listina tehnične oziroma postopkovne narave, ki jo mora izvoznik predložiti za pridobitev nadomestila. Čeprav je pogoj za plačilo nadomestila, ta zahtevek ne pomeni pravne podlage za pravico v zvezi s takim plačilom (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Käserei Champignon Hofmeister z dne 14. aprila 2005, točki 26 in 27, in zgoraj navedeno sodbo Fleisch-Winter, točka 40).
- 27 Ob upoštevanju teh ugotovitev je Sodišče odločilo, da se znesek zaprosenega nadomestila v smislu člena 11(1), prvi in drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 izračuna izključno na podlagi dokumenta iz člena 3(5) navedene uredbe, torej na podlagi izvozne deklaracije ali katerega koli drugega pri izvozu uporabljenega dokumenta (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Käserei Champignon Hofmeister, točki 22 in 23). Nepravilne informacije v dokumentu, zaradi katerih bi lahko bilo nadomestilo višje od veljavnega, imajo za posledico kazen, določeno v členu 11(1), prvi in drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Käserei Champignon Hofmeister z dne 14. aprila 2005, točka 36 in izrek).
- 28 Kar zadeva diferencialno nadomestilo, člen 20(1) in (2) Uredbe št. 3665/87 določa plačilo osnovnega nadomestila, ki se izračuna z najnižjo stopnjo nadomestila, ki velja na dan izvoza, ko izvoznik dokaže, da je proizvod zapustil carinsko območje Skupnosti. Za plačilo diferencialnega dela nadomestila pa veljajo dodatni pogoji, opredeljeni v členu 17 in 18 te uredbe. Izvoznik mora namreč dokazati, da so bili proizvodi v tretjo državo ali eno od tretjih držav, za katere velja nadomestilo, uvoženi v 12 mesecih od datuma sprejetja izvozne deklaracije, in sicer s predložitvijo dokazila o opravljenih carinskih formalnostih za sprostitev v porabo v tej državi.

- 29 Zato je treba preučiti, ali sklic iz člena 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek, Uredbe št. 3665/87, ki se navezuje na informacije, predložene na podlagi člena 47 te uredbe, pomeni, da se diferencialni del nadomestila ne zahteva s predložitvijo dokumenta iz člena 3(5) Uredbe št. 3665/87, ampak z vložitvijo zahtevka za plačilo ali dokumenti za plačilo nadomestila iz člena 47 Uredbe št. 3665/87.
- 30 Treba je poudariti, da funkcionalna razlika med členoma 3 in 47 Uredbe št. 3665/87, kot je bila poudarjena v točkah od 23 do 27 te sodbe, ni odvisna od tega, ali gre za diferencialno nadomestilo.
- 31 Iz člena 3(5) Uredbe št. 3665/87 je namreč razvidno, da mora v njem omenjeni dokument ne glede na naziv „vsebovati vse potrebne podatke za izračun nadomestila“, med katerimi so „zlasti“ tisti, ki se nanašajo, prvič, na opis zadevnih proizvodov v skladu z nomenklaturo za izvozna nadomestila, drugič, na neto maso ali količino teh proizvodov, in, tretjič, na sestavo navedenih proizvodov, če je potrebna za izračun izvoznega nadomestila. Sodišče je že odločilo, da podatki, navedeni v tem odstavku 5, ne pomenijo izčrpnega seznama (zgoraj navedeni sodbi Fleisch-Winter, točka 29, in Elfering Export, točka 25). Izraz „zlasti“ namreč pomeni, da je zakonodajalec Skupnosti le primeroma navedel nekatere od teh podatkov. Izraz „vsi podatki“ mora tako zajemati vse podatke, ki se nanašajo na pogoje za dodelitev izvoznega nadomestila (glede člena 5(4), točka (a), Uredbe Komisije št. 800/1999 z dne 15. aprila 1999 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode (UL L 102, str. 11), ki je nadomestila Uredbo št. 3665/87, glej zgoraj navedeno sodbo Elfering Export, točka 26).
- 32 V členu 3(5) Uredbe št. 3665/87 so tako vsi podatki, iz katerih je mogoče ugotoviti, ali obstaja pravica do nadomestila in njegovega diferencialnega dela. Ti podatki pri diferencialnem nadomestilu zajemajo določitev tretje države ali tretjih držav, za katere velja nadomestilo.

- 33 Člen 47 te uredbe pa določa le upravne formalnosti, ki jih mora izvoznik izpolniti za pridobitev nadomestila.
- 34 Niti namen niti učinek sklica iz člena 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek, Uredbe št. 3665/87, ki se navezuje na informacije, predložene na podlagi člena 47 te uredbe, ni spremeniti omejeno in izključno postopkovno funkcijo, ki jo na podlagi navedene uredbe imajo zahtevek za plačilo iz člena 47(1) te uredbe in dokumenti za plačilo iz člena 47(2) iste uredbe.
- 35 Navedeni sklic omogoča le to, da se v primeru diferencialnega nadomestila upošteva morebitne različne količine, teže in/ali destinacije proizvodov, do katerih je prišlo pri izvozu po sprejetju izvozne deklaracije. Te razlike je namreč treba upoštevati pri odločitvi, ali je treba izvoznika kaznovati, in, če je potrebno, pri izračunu zneska te kazni.
- 36 V členu 11(1) Uredbe št. 3665/87 je določeno, da se kaznuje gospodarski subjekt, ki – namenoma ali ne – zaprosi za izvozno nadomestilo, višje od tistega, ki velja za dejanski izvoz.
- 37 Če se stopnja nadomestila razlikuje glede na destinacije, morajo pristojni organi preveriti, da so bili zadevni proizvodi res uvoženi v tretje države ali eno od tretjih držav, za katere velja nadomestilo. Pri tem se lahko oprejo na dokumente za plačilo nadomestila in natančneje na dokazila o opravljenih carinskih formalnostih za sprostitev v porabo. S temi dokumenti se pristojnim organom omogoči določiti znesek nadomestila, ki velja za dejanski izvoz.

- 38 Čeprav je zaradi praktičnih razlogov – kot so v postopku v glavni stvari – izvozna deklaracija in zahtevki za plačilo mogoče združiti, je treba šteti, da se za diferencialno nadomestilo, vključno z diferencialnim delom, v smislu člena 11(1) Uredbe št. 3665/87 „zaprosi“, ko se predloži dokument iz člena 3(5) te uredbe.
- 39 Ta razlaga člena 11(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 je poleg tega v skladu s sistemom preverjanja zahtevkov za nadomestilo in kazni, ki so z njo uvedene.
- 40 Nasprotna razlaga bi učinkovala tako, da bi bilo mogoče s predložitvijo zahtevka za plačilo ali dokumentov za plačilo nadomestila veljavno vložiti zahtevek za nadomestilo za proizvode, ki so že bili izvoženi in morebiti tudi pregledani.
- 41 S tem bi odvzeli polni učinek ne samo členu 3 Uredbe št. 3665/87, ampak tudi postopku preverjanja zahtevkov za nadomestila. Fizični pregled proizvodov, za katere je bilo zahtevano nadomestilo, pa je pomembno sredstvo za boj proti nepravilnostim in prevaram na področju izvoznih nadomestil. Za zagotovitev, da je cilj teh pregledov v celoti dosežen, je zato nujno potrebno preglede opraviti po tem, ko je izvoznik predložil zavezujoč zahtevek za nadomestilo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Käserei Champignon Hofmeister z dne 14. aprila 2005, točki 27 in 28).
- 42 Poleg tega, če bi bilo mogoče za nadomestilo, vključno z diferencialnim delom, zaprositi v 12 mesecih po sprejetju izvozne deklaracije, bi lahko izvoznik prilagodil zahtevek za nadomestilo po svoji volji ali glede na rezultat morebitnega pregleda in se tako izognil vsakršni kazni. Odvračilni učinek kazni iz člena 11(1) Uredbe št. 3665/87 bi bil tako v večjem delu odpravljen.

43 Res je, da se v skladu s členom 11(1), sedmi pododstavek, Uredbe št. 3665/87 kazni ne uporabljajo takrat, kadar je zahtevani znesek višji od nadomestila, ki velja v skladu s členom 20(3) te uredbe. V prvem pododstavku, točka (b), zadnje določbe je določeno, da če se destinacija iz izvoznega dovoljenja z vnaprejšnjo določitvijo nadomestila ne upošteva in če je stopnja nadomestila za dejansko destinacijo nižja od stopnje za destinacijo iz tega dovoljenja, se plača nadomestilo, ki se dobi z uporabo stopnje za dejansko destinacijo, ki se, razen v primerih višje sile, zmanjša za 20 % razlike med nadomestilom za destinacijo iz navedenega dovoljenja in nadomestilom, ki velja za dejansko destinacijo.

44 Vendar v Uredbi št. 3665/87, kot je poudarila Komisija, ni predvidena posebna določba za situacijo, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ko je izvoznik dokazal, da so bili proizvodi izvoženi iz carinskega območja Skupnosti, a ni dokazal sprostitev v porabo v tretji državi ali eni od tretjih držav, za katere velja nadomestilo. Člen 20(3) te uredbe se namreč ne uporablja, kadar ni dokazov o „dejanski destinaciji“ zadevnih proizvodov. Zato je treba šteti, da je izvoznik zaprosil za nadomestilo, ki je višje od veljavnega, pri čemer se naloži kazen iz člena 11(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 3665/87, razen če ni izpolnjen eden od pogojev za izjemo, ki so taksativno naštet v tretjem in sedmem pododstavku istega odstavka 1.

45 Ob upoštevanju navedenega je treba na prvo in tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 11(1) Uredbe št. 3665/87 razlagati tako, da se pri diferencialnem nadomestilu njegov diferencialni del ne zaprosi s predložitvijo zahtevka iz člena 47(1) Uredbe št. 3665/87 ali s predložitvijo dokumentov za plačilo iz člena 47(2) te uredbe, ampak s predložitvijo dokumenta iz člena 3(5) navedene uredbe. Dejstvo, da so v navedenem dokumentu informacije, ki lahko pripeljejo do nadomestila, ki je višje od veljavnega, in se izkažejo za nepravilne, zato povzroči uporabo kazni iz prvega in drugega pododstavka tega člena 11(1), razen v primerih iz tretjega in sedmega pododstavka člena 11(1) iste uredbe.

- 46 Ob upoštevanju odgovora na prvo in tretje vprašanje ni treba odgovoriti na drugo in četrto vprašanje predložitvenega sodišča.

Stroški

- 47 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrty senat) razsodilo:

Člen 11(1) Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih podrobnih pravilih za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 495/97 z dne 18. marca 1997, je treba razlagati tako, da se pri diferencialnem nadomestilu njegov diferencialni del ne zaprosi s predložitvijo zahtevka iz člena 47(1) Uredbe št. 3665/87 ali s predložitvijo dokumentov za plačilo iz člena 47(2) te uredbe, ampak s predložitvijo dokumenta iz člena 3(5) navedene uredbe. Dejstvo, da so v navedenem dokumentu informacije, ki lahko pripeljejo do nadomestila, ki je višje od veljavnega, in se izkažejo za nepravilne, zato povzroči uporabo kazni iz prvega in drugega pododstavka tega člena 11(1), razen v primerih iz tretjega in sedmega pododstavka člena 11(1) iste uredbe.

Podpisi